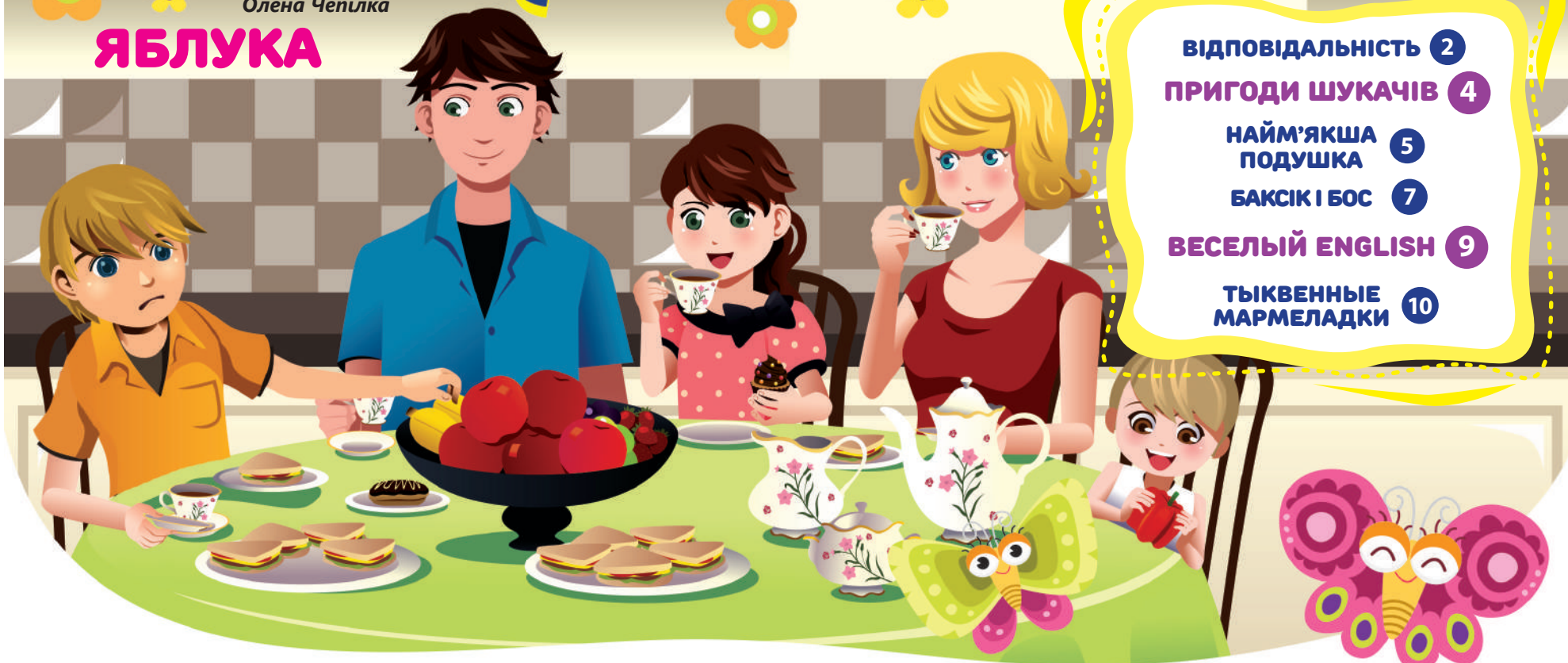

ДИТЯЧА ГАЗЕТА Скарбничка

№11 (139) листопад 2021

Олена Чепілка

ЯБЛУКА

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

НАЙМ'ЯКША
ПОДУШКА 5

БАКСІК І БОС 7

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ТЫКВЕННЫЕ
МАРМЕЛАДКИ 10

Усі хлопці з подвір'я ввечері залізли в сад радгоспу за яблуками. Сергійко пішов з усіма. У глибині душі він добре розумів, що коїть гріх, що красти не можна, але ця пригода була такою захопливою! Ще б пак! Микола й Толик відволікали сторожа розмовою про якісь небиліці, а решта, перестрибнувши через паркан, набивала кишені рум'яними, соковитими яблуками. Коли сторож зрозумів, що коїться, і засвістів у свій гучний свисток, було вже пізно. Микола й Толик бігли дорогою в село так, що тільки курява встала, а хлопці із саду поховалися хто куди. Собака, не знаючи, за ким бігти, голосно погавкав у темряву й пішов до своєї будки під лаяння спантеленого сторожа. Зібравшись у дворі, хлопчики, потираючи забиті від удару місця й подряпини, зі сміхом згадували свої «подвиги». А Сергій задля веселощів демонстрував, як порвав штани, зачепившись за паркан саду. Додому хлопці поверталися «героями».

Сергій тихенько прослизнув до своєї кімнати, ліг під ковдру й солодко заснув. Він не чув, як до кімнати зайшла мама й, поправляючи його одяг, витрусила з кишені украдені яблука.

Зранку хлопчик прокинувся під веселе щебетання молодшої сестрички:

— Сергійку, Сергійку, вставай, мама кличе снідати!

Тільки тепер, одягаючи штани, Сергій чітко пригадав учорашню пригоду. Але де ж яблука? Може, сестричка витягнула їх із кишені? Тоді це не біда! Однак дірка на штанах теж була охайно зашита. Оразу видно, що постаралася мама. Сергія кинуло в жар. Як соромно тепер виходити до батьків. Вони завжди вважали свого сина серйозним християнином і ставили його за приклад молодшим дітям. Проте робити було нічого, і Сергій неохоче пішов умиватися, а потім до столу. Уся сім'я була в зборі. З ним лагідно привіталися. «Невже нічого не зрозуміли?» — дивувався хлопчик і марно чекав на докір. Раптом його погляд зупинився на накритому до сніданку столі. У самому центрі стояла гарна ваза з рум'яними, великими яблуками. Так, це були ті самі яблука із Сергійкових кишені. Хлопчик здивовано протер очі: чи ж не сон це? Батьки дивилися на нього, наче й не було нічого. Нарешті тато сказав:

— Ну що? Час снідати. Сергійку, подякуй Господу за їжу, нехай Він її благословить.

— Я? Чому я, тату?

— Як це чому? Хіба ти ніколи раніше не молився? Я й зараз тобі довіряю.

Сергій тривожно проковтнув слину, що набігла від хвилювання. «Оце так халепа! Як же молитися за їжу, коли на столі крадені яблука? Може, прибрати їх? Але який вигляд це матиме? Ох, що буде, те й буде». І хлопчик, міцно замруживши очі, промовив:

— Господи, Ти завжди турбуєшся про нас, посилаєш нам їжу. Ми тобі вдячні! Благослови ж її. Амінь.

Як би зараз хотілося Сергійкові розплющити очі й виявити, що яблук немає! Проте ваза стояла на тому ж самому місці. Під кінець сніданку яблук стало менше. Молодші діти були від них у захваті. Сергій, дивлячись на вазу, відчував нудоту.

— Синку, а ти чому яблука не їси? — запитав тато. — Скуштуй, дуже смачні. І Господь їх у відповідь на твою молитву благословив, чи не так?

Сергій неохоче з'їв одне яблучко. Чомусь цілий день у нього болів живіт. Чи то від хвилювання, чи то від крадених яблук. Тільки відтоді Сергійко більше ніколи не лавив із хлопцями в чужий сад.

Заглись ночные лампочки-фонарики.

Наш город успокоился и спит.

И крошка-мотылек, а с ним комарики,

На яркий свет, как и солнышку, летит.

Есть свет, который с лампой не сравнится,

Он может наши мысли озарить.

Душа готова изнутри светиться.

Тот свет Иисус нам может подарить!

Он Сам есть свет, и я всегда мечтаю,

Чтоб в Библии с Ним встретиться успеть.

И вам, друзья, так искренне желаю

На этот свет, как мотылек, лететь!

Анна Федоренко

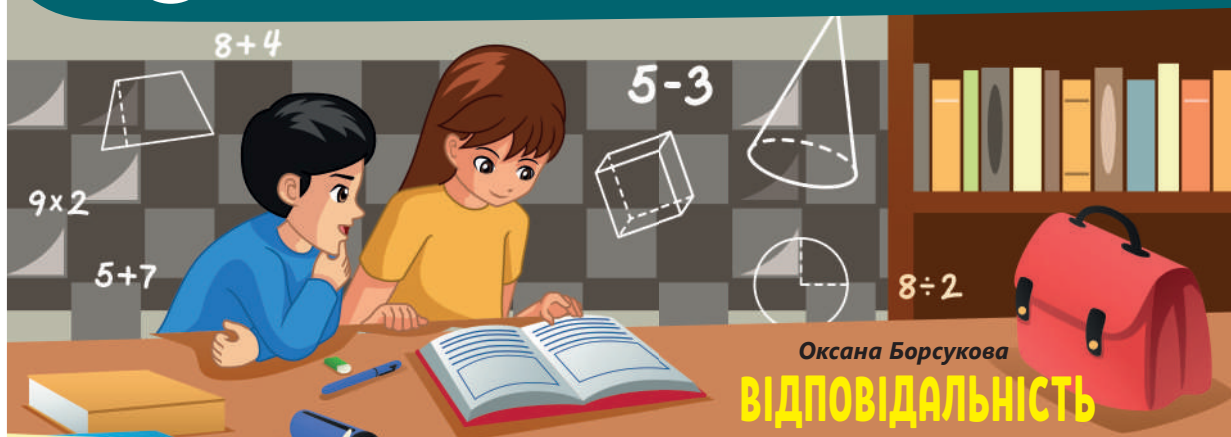
2
СЛЕДЫ
ЛЕОПАРДА

8
ТАКИЕ
ВАЖНЫЕ
ТУЧИ

11
КРАПЛЯ, ЩО
ВРЯТУВАЛА ЖИТТЯ

Оксана Борсукова

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

У сім'ї Петренків звичайний день. Тато на роботі, мати пореється на кухні. А в дітей післяобідній час для відпочинку й виконання домашніх завдань. Менший – Данилко – другокласник – намагається швидше виконати всі домашні завдання, бо лише тоді мама дозволить йому подивитися улюблені мультфільми про фіксиків. Середній брат Олексій якнайшвидше намагається піти на футбол, а домашні завдання якось ввечері виконає, кмітливості його не підведе. Старша сестра Аліна старанно намагається впоратися з усіма завданнями, щоб увечері на подвір'ї посидіти з подружками на лавці. Але сьогодні в Данилка виникли труднощі із розв'язанням задачі з математики. Похнюплений, він звернувся до брата:

– Олексію, допоможи мені, будь ласка, розв'язати задачу.
– Сам розв'язуй, мені ніхто ніколи не допомагав, самотужки все робив, – відповів той.
– Я вже її розв'язував, але щось не вдається.
– Вдається, не вдається – вирішуй свої проблеми сам, мені ніколи. Цей діалог почула мама й запитала старшого сина:
– Олексію, як тобі не соромно? Невже важко приділити 5 хвилин

Данилкові? Поясни йому те, що він не розуміє, і підеш. Нікуди твій футбол від тебе не втече.

– Добре, – буркнув хлопець, але, поглянувши на годинник, тихенько взувся й непомітно зник за дверима квартири.

Розчарований Данилко подався до кімнати Аліни, у якої робота над проектом з біології була в самому розпалі.

– Аліно, допоможи мені, будь ласка, задачу з математики розв'язати.

– Не заважай мені, а то я думку втрачу, – відповіла сестра.

– А коли доробиш, допоможеш?

– Подумаю, – сказала Аліна, не відриваючи погляду від комп'ютера.

Хлопчик із сумом пішов до своєї кімнати й узявся за інші ще не виконані завдання.

Коли Аліна завершила роботу над проектом і подивилася в розклад, то розчаровано промовила:

– Так багато завдань, а ще Данилкові допомагати, самій хоча б упоратися. Але ж пообіцяла, – з важким серцем дівчинка зайшла до кімнати братика. – Покажи свою задачу.

– Ось номер 5, – радо підсунув підручника до Аліни хлопчик.

Із задачею впоралися доволі швидко.

– Дякую тобі, ти найкраща сестричка у світі! – із захопленням вигукнув Данилко.

Від цих слів в Аліні аж потепліло на душі, і вона весело відповіла: «Рада була допомогти».

Увечері, коли вся сім'я збиралася на вечерю, мама сказала:

– Сьогодні я хочу нагородити Аліну. Вона пропустила свою чергу мити посуд, а наступний у нас – Олексій.

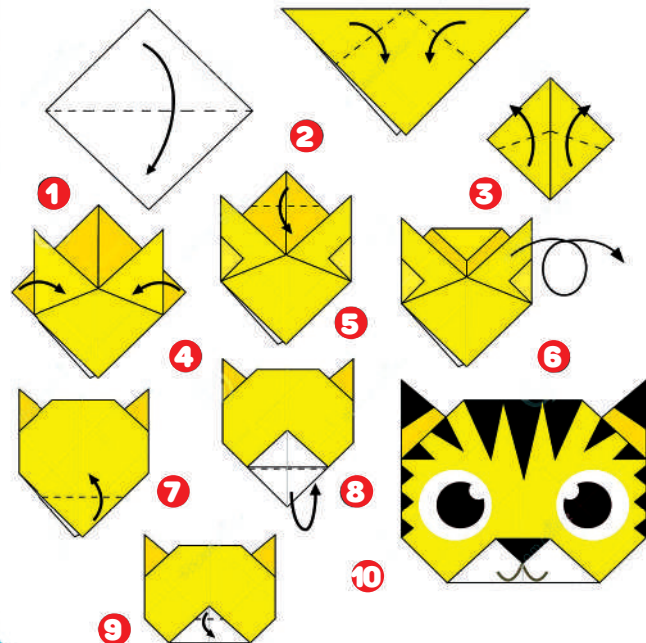
– Так не чесно! – обурився Олексій і за мить почервонів, бо відразу здогадався, у чому річ.

А тато, якому все розповіла мама, звернувся до дітей:

– Ваші щоденні вчинки формують ваш характер і готують до майбутнього дорослого життя. Слухаючись батьків, ви вчитеся слухатися Бога й ставати відповідальними. Тому сьогодні я хочу, щоб ви запам'ятали одну важливу пересторогу, яка записана в Біблії: «Хто погорджує словом Господнім, той шкодить собі, хто ж страх має до заповіді, тому надолужиться» (Прий. 13:13). Не забувайте ці важливі слова і вчіться не шкодити самим собі.

Дорогі друзі, хочеться побажати й вам: вчіться дотримуватися Божих Заповідей, а Господь із нагородою не забариться.

ОРИГАМІ.

РАЗЫЩИ
СПРЯТАННЫЕ
СЛОВА

слон	волк
тигр	лиса
ёж	лев
белка	бобёр

Найди и обведи предложенные слова, которые спрятались среди букв головоломки. Они расположены или горизонтально, или вертикально.

ЗНАЙДИ 8 ВІДМІННОСТЕЙ.

СОСЧИТАЙ.

СЛЕДЫ ЛЕОПАРДА

Хелен Робинсон

Однажды люди заметили неподалеку от их деревни оставленные на земле следы чьих-то лап. Они сразу определили, что это следы леопарда. Встревоженные, односельчане спрашивали друг друга: «Что нам делать? Этот леопард убьет весь наш скот».

Как выяснилось позже, им не о чем было беспокоиться. «Вы не поверите, что произошло прошлой ночью! – с восторгом рассказывал один из них. – Я увидел леопарда, разгуливающего по ближайшему пастбищу, и уже хотел побежать за помощью, когда заметил, что он не собирается нападать на корову, которая находилась неподалеку. Вместо этого животные мирно улеглись, прижавшись друг к другу!»

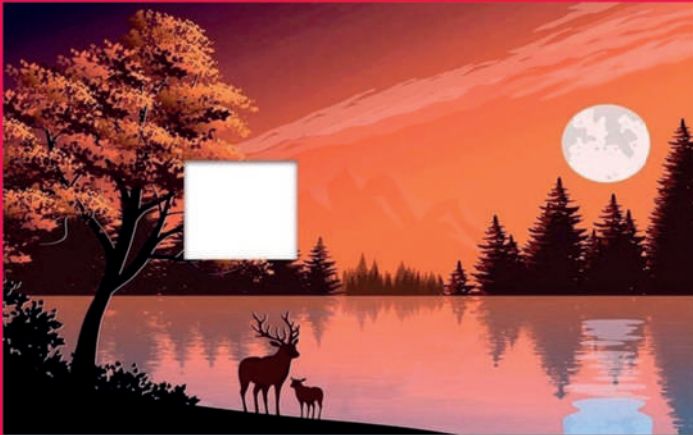
Трудно было в это поверить, но другие люди вскоре подтвердили, что это не ложь. Они тоже оказались свидетелями подобной картины. Каждую ночь леопард приходил навесить своего нового друга – корову. Деревенские собаки лаяли всякий раз, когда чувствовали

запах четвероногого чужака, но сами жители деревни стали радоваться присутствию леопарда. С тех пор как он появился в их селении, другие хищники старались держаться подальше от этого места. Защитники дикой природы решили не трогать леопарда и позволили ему навещать корову.

Могут ли леопард и корова ужиться вместе? В это сложно поверить, не так ли? Такое обычно не происходит, но это лишь слабое подобие того, что мы увидим в небесном доме. Вот как это описано в Библии: «Тогда волк будет жить вместе с ягнцем, и барс будет лежать вместе с козленком; и теленок, и молодой лев, и вол будут вместе, и малое дитя будет водить их. И корова будет пастись с медведицей, и детеныши их будут лежать вместе, и лев, как вол, будет есть солому» (Ис. 11:6, 7).

Разве это не прекрасно? Даже животные станут ладить друг с другом. Да, Небо будет великолепным местом, и Бог приглашает тебя и меня поселиться там.

ЯКОГО ФРАГМЕНТА БРАКУЄ НА МАЛЮНКУ?

РЕБУС.

КАК КОМАРИКУ ВЫБРАТЬСЯ ИЗ ЛОВУШКИ?

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ХАМЕЛЕОНА.

СКІЛЬКИ ТВАРИН ТИ БАЧИШ НА МАЛЮНКУ?

ХАМЕЛЕОН

Хамелеоны –

это ящерицы, способные маскироваться под окружающую среду, меняя свой окрас. Их туловище покрыто бугристой кожей с небольшими наростами. У некоторых особей на мордочке есть острые рожки, каски, небольшие жемчужные россыпи возле глаз. Хамелеоны предпочитают лазить по деревьям. На каждой лапке у них по два и три пальца.

Эти ящерки – настоящие короли маскировки. Они скрываются не только от своей добычи, но и от хищников. Также хамелеоны славятся тем, что могут находиться в одном положении в течение нескольких суток. В особых случаях хамелеоны замирают на несколько недель. Так ящерица усыпляет бдительность своей добычи и спокойно нападает.

Характер и образ жизни хамелеона. Большую часть своего времени хамелеоны покоятся на вет-

Кто ест хамелеонов?

Хамелеоны имеют немало врагов в дикой природе. Они могут стать жертвами хищных птиц, змей, более крупных ящеров. Самой надежной защитой от хищников можно считать филигранное умение маскироваться под окружающую природу.

Как хамелеон меняет цвет?

Если рассматривать кожу хамелеона в разрезе, то можно заметить: под прозрачным слоем эпидермы располагается толстый слой дермы. Две прослойки способны отражать голубой и фиолетовый спектр. Вокруг них располагаются еще два слоя – один с желтыми клетками, а другой с коричневыми. Было установлено, что изменение цвета происходит в результате изменения температуры, освещения и даже настроения существа. А связано это с особыми клетками, называемыми хроматофорами. Это греческое слово буквально обозначает «цвет несущий». Хроматофоры

вах деревьев. Они могут выжидать добычу или просто отдыхать. Спускаются ящерицы лишь тогда, когда приходит время брачного периода. По земле хамелеонам тяжело передвигаться. Двупалые конечности приспособлены больше для лазанья по деревьям. Благодаря мощному хвосту хамелеоны могут чувствовать себя спокойно в густых зарослях. Им всегда есть за что уцепиться и куда убежать. Хамелеоны проявляют активность днем, двигаются редко. При опасности могут бегать и прыгать крайне быстро. Если враг заметил хамелеона, то он начинает надуваться и менять цвет. Рептилия может немного укусить, но сильного вреда нанести не сможет. Челюсти слишком слабые.

Где обитают хамелеоны?

Хамелеоны живут в африканских странах южнее Сахары. Также их можно встретить на Мадагаскаре, прилегающих островах. Некоторые виды проживают в азиатских, арабских странах. Хамелеоны предпочитают тропический климат, саванны и предгорья. Там проще всего прятаться от опасностей, да и пищи там много.

Интересный факт: в теплых странах хамелеонов заводят дома для ловли мух. Хамелеонов можно обнаружить в испанских домах и торговых точках.

Как охотится хамелеон?

В основном хамелеоны неподвижны. Если наблюдать за охотой, то может показаться, что насекомые просто испаряются. Такое ощущение складывается из-за молниеносного движения языка ящерицы. В основном размеры языка хамелеонов такие же, как и все тело. Быстрота реакции зверя не может не удивить – сравнения с ним не найти по всему миру. Человеческий глаз может даже не зафиксировать процесс выстрела. Кончик языка хамелеона похож на небольшую стрелу, на конце которой располагается маленькая присоска. Присоска смачивается особым липким раствором. Благодаря ему жертва не может отлепиться и мгновенно затягивается в пасть ящера.

Интересный факт: хамелеоны охотятся днем только по той причине, что во время сна они не могут менять свой цвет. Так они становятся легкой добычей для хищных видов.

Чем питаются хамелеоны в природе?

Большую часть рациона хамелеонов составляют мелкие зверьки и насекомые. Иногда ящеры могут питаться другими более маленькими рептилиями и пресмыкающимися. Крупные хамелеоны могут охотиться на грызунов, иногда в их рацион входят птицы и прочие небольшие зверьки. Хамелеоны могут есть листья деревьев, фрукты.

Глаза хамелеона. Глаза животного покрыты небольшими чешуйками, похожими на остальную кожу. Таким образом, угол обзора у животного не очень большой. Он ограничен небольшим отверстием напротив зрачка. Так получилось с целью сохранения невидимости. Не было бы никакого смысла маскироваться под листья, если из них виднелись бы белые глазки. В строении глаза есть крайне неудобная деталь – хамелеоны не могут осматривать большие площади одновременно. Они будто бы подсматривают за миром в небольшую щелочку. Выход из положения у ящера также есть. Глаз может крутиться во всех направлениях. Каждый глаз может охватывать 180 градусов обстановки вокруг. В случае, если добыча была обнаружена, второй глаз подключается к первому и определяет точное расстояние до объекта.

На данный момент в современной классификации насчитывается 11 родов хамелеонов.

В. С. Анималов

Сколько живут хамелеоны?

Хамелеоны в среднем живут до 5 лет. Некоторые виды могут жить 15 лет, а другие до 5 месяцев.

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ГІСТЬ

1 ЗАВДАННЯ

Знайди однакові тістечка й полічи, скільки пар утворилося.

Федько дуже любив солодощі. Він був у захваті від цукерок, тортів, тістечок, жуйок і лимонадів. Прокінувшись, хлопчик насамперед відчиняв кухонні шафи, шукаючи щось смачненьке.

— І що це ти знову їси? — мама Федька знімала сина зі стільниці, з висоти якої він міг дістати заховану шоколадку. — А зуби ти почистив, ласуне?

2 ЗАВДАННЯ

Знайди 5 відмінностей.

Чистити зуби Федько не любив. Завжди знаходив відмовки: то виспатися не встиг, то час дивитися мультики або збирати космічний корабель із конструктора. І навіть якщо зубна щітка все ж таки опинялася в роті хлопчика, це ще не означало, що хтось збирався нею щось чистити. Засунувши її за щоку, малюк влаштовував підводні «перегони» під струменем води в умивальнику.

— Ти почистив зуби? — запитувала мама, зазираючи до ванної кімнати.
— Звісно! — відповідав Федько. — Аж три хвилини. Я на пісочному годиннику засік!

3 ЗАВДАННЯ

Містер Карієс поцупив з кожного рядка один предмет. Домалюй те, чого бракує.

Не дивно, що незабаром у зубах хлопчика завівся маленький злісний Карієс. Доки малюк спав, Карієс прогриз собі нірку в зубі й поселився там. Особливо він радів, коли Федько їв цукерки. Завдяки цукру Карієс виріс і перетворився на велике та сильне чудовисько. Такій істоті маленької нірки вже було недостатньо. В одному зубі він прогриз собі дірочку-вітальню, в іншому — ванну, а ще в одному — робочий кабінет. А щоб йому краще спалося, Карієс постійно розширяв спальню.

5 ЗАВДАННЯ

Допоможи стоматологу подолати лабіринт і виймати містера Карієса. Розфарбуй малюнок за цифрами.

Зранку мама відвела сина до лікаря. Федько сів у крісло, і стоматолог попросив його відкрити рот. Хлопчик перелякано завертів головою. Проте звідкись ізсередини пролунав голос: «Не відкривай рота! Тільки не це! Ти повинен дбати про мене». Хлопчик відкрив рот і вирішив будь-що не закривати його. Зуби Федька були в жажливому стані. Але лікар лагідно почистив їх і поставив пломби. Як виявилося, це не так і страшно.

Карієс образився, що його спальню зіпсували, і перебрався в кабінет. Проте наступного дня не стало й кабінету. До того ж хлопчик почав щодня ретельно чистити зуби. Карієс зібрав валізи й вирушив на пошуки іншого господаря. До речі, ти здивуєшся, але їхня зустріч була не останньою. Коли Федько виріс, то став дантистом і часто виганяв різних волохатих монстрів із дитячих зубів, і Карієс тікав стрімголов, щойно чув голос колишнього господаря.

4 ЗАВДАННЯ

Яка правильна відповідь?

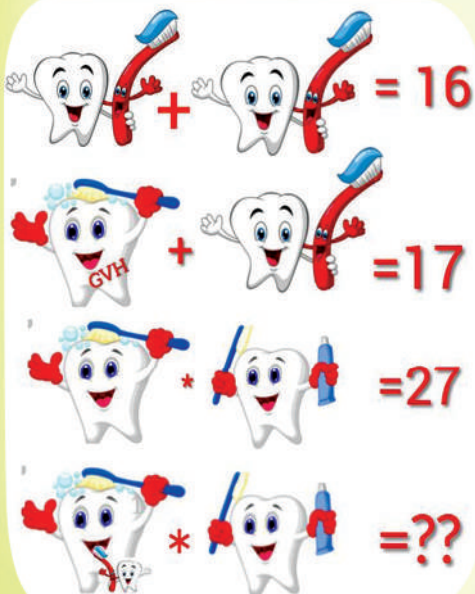
Якось, відкусивши шматок від стіни, Карієс помітив за нею якусь дивну струну. Це був зубний нерв. Варто було до нього доторкнутися, як раптом пролунало: «Ой!» Федько зморщився від болю й побіг у ванну. Відкривши рот, він почав оглядати свої зуби. На свій подив, хлопчик виявив, що зуби вкриті коричневим нальотом. Скрізь були чорні дірки, а з-за заднього зуба визирала якась маленька волохата істота із блискучими очками.

— Ти хто і що там робиш? — здивовано запитав Федько.
— Я — Карієс, і я тут живу, — відповіла істота. — Дякую тобі за турботу. Я дуже радий, що ти так погано чистиш зуби. Тепер я можу тут розмножитися й завести друзів.

— Агов! Я проти! — заперечив Федько.
— Як це проти? Якби ти не хотів, щоб я в тебе з'явився, то добре чистив би зуби й ходив до стоматолога. Але тепер я точно від тебе не піду, бо ми — команда!

«Нічого собі команда!» — Федько перелякано видавив на зубну щітку пасту й уперше в житті ретельно почистив зуби. Потім навіть узяв у маму зубну нитку, а в тата — ополіскувач.

Уночі Карієс не міг заснути. Йому снилася зубна щітка. Він вертівся, раз у раз задіваючи нерв, і стогнав. Разом з ним від болю стогнав і Федько. Він твердо вирішив піти до лікаря.

За оповіданням А. Кашиної.

Найм'якша подушка

Що менше часу залишалося до ночі, то частіше зітхав багач і сумнішим ставав його погляд. Ось уже третій рік жадібного багача мучило безсоння. Лікарі прописували йому пігулки, масажі й теплі сольові ванни. Усе марно. Багач змінив велику кількість диванів, ліжок, проте нічого не допомагало.

Старий слуга, спостерігаючи за муками свого господаря, якось сказав:

— Треба вам знайти таку людину, яка спить міцно й солодко, і купити подушку, на котрій вона спить. Тоді й сон до вас повернеться.

— Іди й знайди мені таку подушку, — зрадив банкір.

У всіх знайомих і друзів банкіра були проблеми зі сном. Раптом слуга згадав, що в його рідному селі люди завжди спали міцно та солодко, і вирішив поїхати туди.

Приїхав він у неділю, рано-вранці. Вийшов із карети,

попрямував вулицею й раптом почув гучний хрепін, який долинав із похилого будинку. Довго тарабанів слуга у двері. Нарешті вийшов на ганок чоловік і говорить:

— Що ж ти, безсовісний, у вихідний день поспати людині не даєш?

— А ти від безсоння не страждаєш? — запитує слуга.

— Замість того щоб дурниці запитувати, іди краще своєю дорогою! — розлютився чоловік.

— Друже, продай мені свою подушку. Я дорого заплачу. Може, вона допоможе моєму господареві заснути, бо він зовсім від безсоння змучився, — попросив слуга.

Усміхнувся чоловік і відповідає:

— А в мене й подушки немає. Я і так міцно сплю. Кажуть, що найм'якша подушка — це чиста совість. Нехай твій господар її спробує.

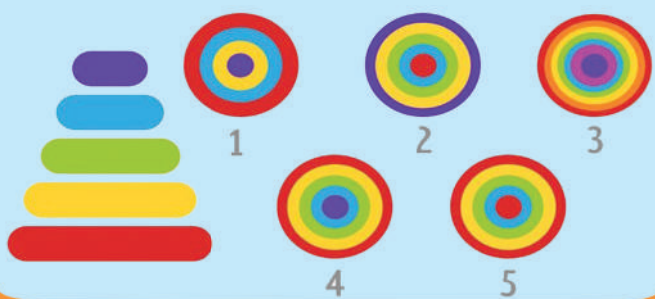
ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ 20 ПРИХОВАНИХ ОБ'ЄКТІВ.

ЯКА ПОДУШКА ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ ВІД РЕШТИ?

НАЙДИ СООТВЕТСТВУЮЩИЙ ВИД СВЕРХУ.

НАЙДИ 2 ПАРЫ ОДИНАКОВЫХ ПЕРЫШЕК.

КАК ПОЯВИЛАСЬ ПОДУШКА?

Неизвестно, кто первым решил подложить под голову некое подобие подушки, история умалчивает об этом. Но одни из первых подушек были найдены в древнеегипетских пирамидах. Правда, фараоны и богатые египтяне использовали их не для удобства сна, а для того, чтобы не испортить за ночь модные тогда замысловатые прически. Создать такую прическу был немалый труд. Первые подушки представляли собой изогнутые дощечки на подставке. На них часто изображали богов, которые, по мнению египтян, должны были защитить спящего человека от влияния темных сил.

Традиционная китайская подушка представляла собой подставку прямоугольной формы. Однако, в отличие от привычных нам подушек, изготавливали их не из пера или пуха, а из твердых материалов: фарфора, камня, металла. Можно только догадываться, сколько стоили такие подушки, однако точно можно сказать, что немало. Доступны они были только очень состоятельным людям и являлись одним из отличительных признаков знати. Популярностью пользовались подушки, вырезанные из цельного камня в форме лежащего тигра с удобной выемкой под голову.

Греки изобрели подушку, которая нам могла бы показаться знакомой. Она представляла собой чехол, набитый различными наполнителями — пером или пухом птиц, высушенной травой, конским волосом, шерстью животных. В качестве наперника применяли кожу или ткань. Все эти материалы в древнем мире были широкодоступными и, казалось бы, подушки уже тогда должны были стать неизменным атрибутом каждого дома. Однако так не случилось. Дело в том, что подушки украшали дорогой вышивкой, и поэтому они стоили довольно дорого. На этих подушках не только спали, но и возлежали во время отдыха. Греческую традицию шитья и использования подушек переняли римляне. Впоследствии она распространилась по всему европейскому континенту.

В арабских странах подушки были возведены в культ. Не было состоятельного дома, в котором не имелись бы подушки различного размера и назначения, расшитые и богато украшенные.

На Руси подушки набивали сеном или конским волосом, а перьевые и пуховые варианты считались роскошью для богатых. Комфортные принадлежности для сна ценились настолько, что непременно оказывались частью приданого. У каждой невесты должно было быть не менее шести роскошных вышитых подушек — четыре для комфортного сна с будущим мужем, а еще две — для красоты.

Промышленная революция, начавшаяся в 19 веке, внесла изменения в уклад жизни людей. Многие товары стали доступными, и на рынке возник избыток товаров. Подушки стали производить на фабриках. С каждым годом их выпускали все больше и больше. В конце концов в каждом доме появились перьевые подушки. Однако со временем было обнаружено, что в перьевых подушках живет несколько десятков видов пылевых клещей.

Это привело к необходимости создания подушек, лишенных этого недостатка. Так появились подушки с синтетическим наполнителем: силиконовые, синтепуховые и пр. В них не заводятся (или заводятся в меньших количествах) клещи, они не слеживаются и не испускают вредных для организма веществ. Сегодня подушки с искусственным наполнителем пользуются популярностью у людей во многих странах.

Изначально подушки предназначались для того, чтобы класть на них голову во время сна. Отсюда возникло и название этого предмета — это вещь, которая кладется под ушко. Однако у подушек были и другие назначения. В средних веках подушки использовали для того, чтобы становиться на них коленями во время молитвы. Существовали подушки для того, чтобы облакачиваться на них и лежать на боку во время трапезы или общения. Были распространены подушки, на которых сидели, и даже те, на которые становились ногами. Подушечками и сегодня мы называем специальные мягкие изделия для хранения в них швейных иголок. Существуют подушки на кресло, причем как на сиденье, так и на спинку. В продаже можно найти огромное количество декоративных подушек, расписанных в различных техниках, расшитых или изготовленных из специальных тканей.

НЕМАЄ НИЧОГО ЗАХОВАНОГО

Лариса Кобзева
Євгенія Сверлова

Дорогі діти, сьогодні я хочу поставити вам запитання: чи робили ви коли-небудь щось без дозволу потай від інших? Наприклад, мама сказала вам не брати морозива з холодильника, а ви під час її відсутності з'їли його. Або поки старшої сестри не було вдома, ви зайшли до її кімнати й поміряли її одяг, брали її олівці й малювали в її зошитах, хоч вона забороняє вам це робити. Траплялося з вами таке? Що ви тієї миті думали? Мабуть, сподівалися, що ані мама, ані сестра ні про що не дізнаються, оскільки вони не бачили, як ви це зробили...

Сьогодні я хочу розповісти вам історію про Віто й Олю, які залишилися вдома самі, і про те, що з ними трапилося.

Віта й Оля були братом і сестрою. Якось їхня мама купила до дня народження Олі велику гарну коробку цукерок і поклала її в кухонну шафу. Мама строго наказала дітям не чіпати коробки, сказавши їм, що вони зможуть скуштувати цукерки в день народження Олі.

Одного разу, коли мама була на роботі, Віта й Оля були вдома самі. Погравши в різні ігри, діти вирішили подивитися мультфільми. Вони зручно вмостилися на дивані перед телевізором і почали дивитися улюблений серіал про Рекса. Діти так переживали за нього, що від хвилювання в них розгулявся апетит.

— Так хочеться чогось солоденького, — сказав Віта.

— І мені теж, — підтримала його Оля.

— А скуштуймо ті цукерки, які мама купила на твій день народження, — запропонував сестрі Віта.

— У жодному разі! — заперечила Оля. — Мама заборонила брати ці цукерки без дозволу. Ти ж знаєш, що мама сваритиме нас!

— Не можна, не дозволила, — передражнив сестру Віктор. — Чого ти боїшся? Мама зараз удома немає. Ми візьмемо лише по одній цукерці, а потім закриємо коробку, покладемо її на місце, і мама ніколи нічого про це не дізнається.

— Ну, якщо по одній... і мама не дізнається, то я згодна, — піддалася дівчинка на вмовляння брата.

Діти попрямували до шафи, де лежала коробка цукерок, перев'язана стрічкою. Обережно привідкривши коробку з одного боку, вони

дістали по одній цукерці й так само обережно закрили коробку й поклали її на місце.

— Смачно, — прищмокуючи, сказав Віта.

— Ага, — погодилася Оля.

— А візьмімо ще по одній, — запропонував брат.

— Але ж мама помітить, — спробувала заперечити сестра.

— Не помітить, ось побачиш, — наполягав Віта, відкриваючи коробку вдруге.

Діти з'їли ще по одній цукерці.

— Може, ще? — розласився Віта.

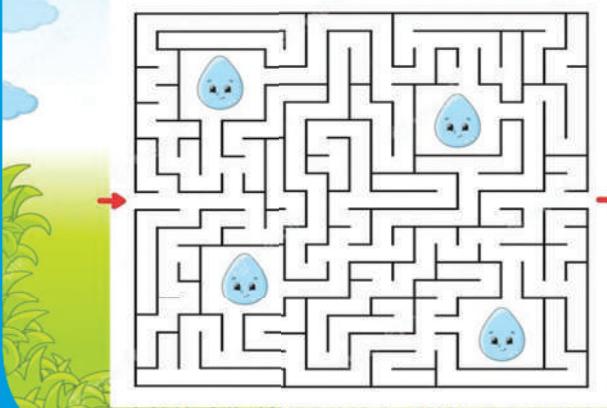
— Я не проти, — уже не сперечалася Оля.

Так діти з'їли ще по одній цукерці... А потім ще і ще... І ось уже замість цілої коробки цукерок залишилася половина. Коли діти побачили, що з'їли так багато цукерок, то вирішили зупинитися. Віта й Оля закрили коробку, поклали її на місце і згодом забули про неї.

За місяць настав день народження Олі. Мама приготувала святковий обід і накрила на стіл. Посередині стола стояла яскрава червона коробка з цукерками, перев'язана стрічкою. Прийшли гості, і мама відкрила коробку, бажаючи пригостити всіх цукерками... Як же вони здивувалися, коли побачили, що коробка наполовину порожня! Мама подивилася на Віто й Олю, побачивши їхні зашарпані обличчя, одразу здогадалася, чийх рук справа. Та й гості теж усе зрозуміли. Віта й Оля стояли з опущеними головами і згорали від сорому. Те, що вони зробили потай, стало явним і для мам, і для всіх навколишніх.

Друзі, коли ви робите щось потай від інших і думаєте, що вас ніхто не бачить, — є Той, Хто бачить вас завжди й усюди, де б ви не перебували. Це наш Бог Ісус Христос. Намагайтеся не брати й не робити того, що вам не дозволяють старші, пам'ятаючи про те, що Бог знає всі ваші діла й може зробити так, що й інші люди про це дізнаються. І тоді вам буде дуже-дуже соромно. Нехай Господь допоможе нам бути слухняними й ніколи не робити нічого без дозволу, потай. Адже «немає нічого прихованого, що не відкриється, і нічого таємного, що не стане відомим» (Матв. 10:26).

ЗБЕРИ ВСІ КРАПЕЛЬКИ І ЗНАЙДИ ВИХІД З ЛАБІРИНТУ.

Кроссворд «Ключи к здоровью»

Разгадай загадки, впиши 7 принципов здоровья в кроссворд. По вертикали прочти восьмой принцип.

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										

1. И умыть, и напиться
Помогает нам она —
Жидкая, прозрачная,
Обычная...

2. Им и дышим, и живём
Утром, вечером и днём.

3. После трудового дня
Всем на... нам пора.

4. Дает успехи в школе детям,
Сообразительность, внимание
Здоровое, полезное
И вкусное...

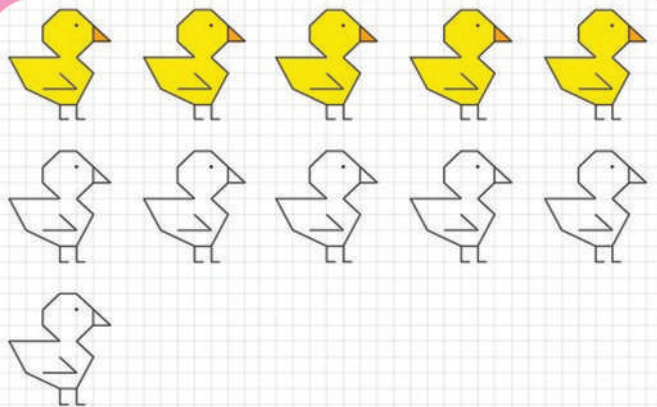
5. Зарядка, спорт, прыжки и бег
Поддержат ваш иммунитет;
Ведь каждый день для настроения
Нужны нам верные...

6. Светит, греет нас оно,
В четвёртый день сотворено.
(Бытие 1:6).

7. Без неё люди к Богу не могут прийти,
Развивай её с детства — она может спасти!
(Евреям 11:6).

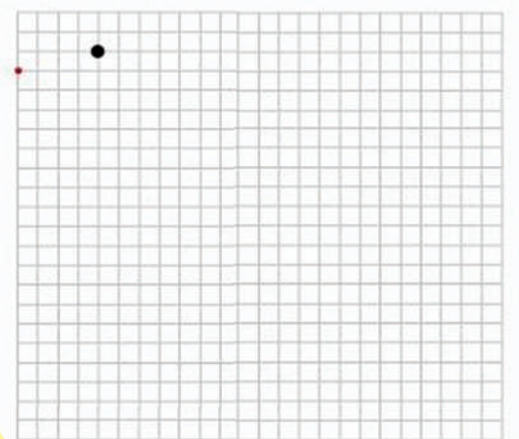
Составила Елена Ченгаева

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

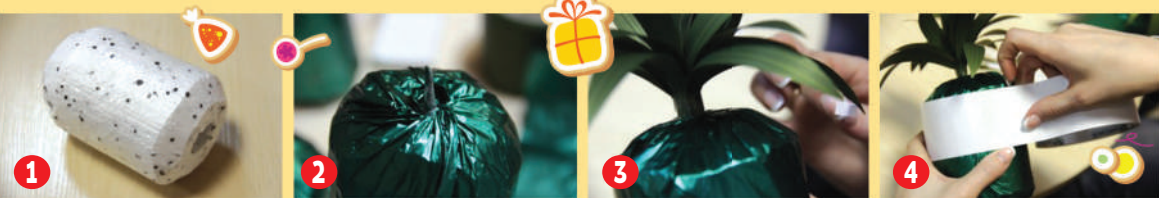

Лебедь

2→ 1↑ 1→ 1↑ 3→ 2↓ 1→ 12↓ 1←
1↓ 2→ 1↑ 1→ 1↑ 2→ 2↑ 2→ 1↑
4→ 1↑ 4→ 2↓ 1← 2↓ 1← 2↓ 2→
1↑ 1→ 1↑ 2→ 1↓ 1← 3↓ 1← 1↓
2← 1↓ 1← 1↓ 2← 1↓ 7← 1↑ 4←
2↑ 2← 1↑ 1← 3↑ 1→ 2↑ 1→ 8↑
2← 1↑ 3← 1↑

ГРАФИЧЕСКИЙ ДИКТАНТ.

1 Чтобы ананас получился, необходимо выбрать плотную основу. Это может быть кусок пенопласта, бутылка или что-нибудь еще, что есть под рукой. Основу оберни бумагой или пленкой, плотно заклеив двухсторонним скотчем. Заматывая, нужно оставить небольшой хвостик.

2 Из зеленой бумаги вырежь листья — длина и форма по твоему желанию. На бутылках побольше лучше смотрятся длинные и узкие листья, а на мелких бутылках — широкие и короткие.

3 Нарезанные кусочки бумаги прикрепи к хвостику и распуши их так, чтобы получились листья.

4 Основу ананаса полностью обклей двухсторонним скотчем. Теперь можно по одной приклеивать конфеты, стараясь размещать их довольно плотно.

5 Чтобы ананас из конфет был гладким, после прикрепления всех конфет можно аккуратно заправить хвостики в основу. Украшаем лентой — и удивительный подарок готов!

АНАНАС ИЗ КОНФЕТ

Тебе понадобятся:

- желтые круглые конфеты — 300 г
- кусок пенопласта или бутылка
- зеленая бумага, пленка
- скотч (в том числе двухсторонний)
- ножницы
- лента для украшения

ПРОВЕДИ ІЛЛЮ
ДО ІЗРЕЕЛУ -
ПОДОЛАЙ
ЛАБІРИНТ.

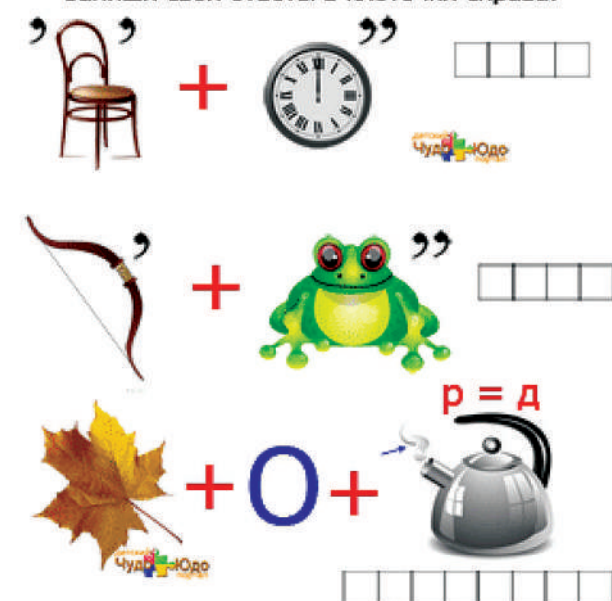
РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

НА КАРТИНКЕ ДОПУЩЕНА НЕТОЧНОСТЬ.
КАК БЫСТРО ТЫ ЇЇ ОБНАРУЖИШЬ?

Если ты правильно разгадаешь зашифрованные слова,
то узнаешь, какое время года скрывается в ребусе.
Запиши свои ответы в клеточки справа.

ПЕРЕВІРКА НА ГОРІ КАРМЕЛ

У десятипле́нному царстві Ізраїлю правило багато нечестивих царів, але Ахав був одним з найгірших. Він одружився із жінкою на ім'я Єзавель. Вона була дуже злою й поклонялася не-правдивому богу Ваалу. Ахав і Єзавель спонукали поклонятися Ваалу всіх людей у краї. Крім того, вони вбивали Божих пророків. Чи подобалося це Єгові? Ні. Тому Він послав пророка Ілля, щоб передати Ахаву звістку.

Ілля сказав царю Ахаву, що за його злі вчинки в Ізраїлі не буде дощу. Так і сталося. Понад три роки в краї ніщо не росло, і через це люди почали голодувати. Пізніше Господь знову послав Ілля до Ахава. Цар сказав пророкові: «Це ти в усьому винний! Через тебе ця посуха!» Ілля відповів: «Народ страждає від посухи не через мене, а через тебе,

бо ти поклоняєшся Ваалу. Хочеш перевірити? Збери увесь народ і пророків Ваала на горі Кармел».

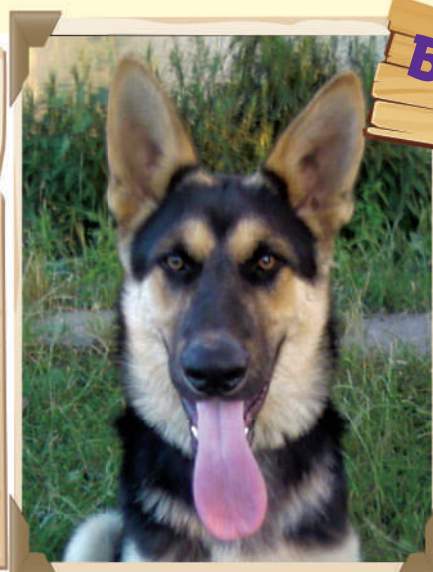
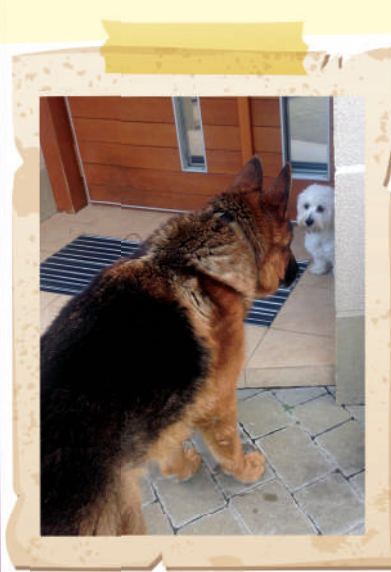
Тож люди зібралися на горі, а тоді Ілля сказав: «Вам потрібно зробити вибір. Якщо Єгова — істинний Бог, ідіть за Ним. А якщо Ваал, то ідіть за ним. Зробімо так: нехай 450 пророків Ваала приготують жертву й покличуть свого бога, а я приготую жертву й покличу Господа. Той Бог, Який у відповідь пошле вогонь, покаже, що є істинним Богом». І люди погодилися.

Ваалові пророки приготували жертву. Цілий день вони кликали до свого бога: «Ваале, почуй нас!» Але Ваал не відповідав, тож Ілля почав насміхатися з нього: «Кричіть голосніше. Може, він заснув, і його треба розбудити». Настав вечір, а пророки Ваала й далі кликали до свого

бога. Але ніхто їм не відповідав.

Тоді Ілля поклав свою жертву на жертвник і облив його водою. Потім він помолився: «Господи, благаю, допоможи цим людям зрозуміти, що Ти є істинним Богом». Тієї ж миті Єгова послав з неба вогонь і спалив жертву. Люди закричали: «Господь є істинним Богом!» Ілля вигукнув: «Схопіть пророків Ваала! Не дайте втекти нікому». Того дня всі 450 пророків Ваала були вбиті.

Коли над морем з'явилася маленька хмарка, Ілля сказав Ахаву: «Наближається сильна злива. Сідай у свою колісницю й поспішай додому». Тоді небо затягнуло чорними хмарами, здійнявся вітер і почалася сильна злива. Після того посуха закінчилася.

Марія Петрук

Ось уже вісім років у сім'ї дядька Олега проживав невеликий кокер-спанієль на ім'я Бакс. Це був веселий, дружелюбний, невибагливий і витривалий песик. Найбільше він любив дядька Олега, бо той брав його із собою на риболовлю. Через деякий час діти дядька Олега й тітка Лілі вирішили взяти ще одного собаку — чотириноного «охоронця» породи німецької вівчарки.

Ця порода була введена в Німеччині 1899 року спеціально для догляду за вівцями, тому собаку й назвали вівчаркою. Та, крім цього, німецькі вівчарки виявилися першокласними помічниками поліцейських, військових та прикордонників. Під час війни ці розумні, віддані, витривалі тварини прокладали телефонні кабелі, підтримували зв'язок, шукали поранених, працювали як патрульні й вартові. Нині вони також «служать» як сапери й митники, розвідувачі-рятувальники, поводити сліпих та охоронці.

Отже, одного дня на подвір'ї дядька Олега з'явилася невелике цуценя. Воно незграбно ходило й мало кумедний вигляд: непропорційно довгі лапи, хвіст, що волочився по землі, обвислі вуха. Однак відразу ж виявило свій сторожовий характер: коли до дому дядька Олега хотів зайти сусід, цуценя сіло на порозі, гавкало й не пускало «чужака». І діти, і дорослі полюбили нового члена сім'ї й назвали його «Бос». Але найбільше тишився Бакс, адже в нього з'явився друг. Він обнімав Боса, дружелюбно махаючи хвостиком, ніби вітаючи нового мешканця, і відтоді два песики стали нерозлучними друзями. Оскільки Баксові було вже вісім років, а Босові — лише кілька місяців і він тужив за матюком, то кокер, опікуючись ним та бавлячись із ним, фактично замінив йому маму. А Бос беззаперечно підкорявся своєму наставникові, у всьому наслідуючи його: куди біг Бакс, туди — і він, на кого гавкав Бакс, на того — і він. Собачки разом бавилися, їли, стали в одній будці. Коли Бос хворів, Бакс лежав поруч і лизав його. А взимку вони гріли одне одного у великій затишній буді. Це була дружба нерозливної!

Минав час. Бос швидко ріс та мужнів. Через деякий час вуха в нього вже не звисали, а стирчали догори, як дві піраміди, замість молочних зубів виросли великі ікла, голос став низьким і сильним. Бос перетворювався на великого, міцного, гарного представника своєї породи. Виявилися й характерні особливості цієї породи. Пес багаторазово оббігав усе подвір'я вздовж паркана, навіть протоптав стежку. Так вівчарки оббігають отару овець, пильнуючи, щоб жодна не відбилася від інших та щоб якийсь хижак не схопив ягня. Коли до воріт

наближався незнайомець, Бос грізно гавкав.

Однак що більше Бос дорослішав, то більше погіршувалося його ставлення до Бакса. І хоч собаки, як і раніше, разом бігали й гавкали, поруч спали та їли, тепер Бос почав змагатися з Баксом за першість, за лідерство. Спочатку зрідка, а потім дедалі частіше вівчарка стала нападати на Бакса, підминати втричі меншого на зріст песика під себе й навіть кусати. Проте Бакс не здавався, адже він був старший за Боса й завжди вважав себе господарем території. Він також голосно гавкав на вівчарку, відгризався від неї, та сили були нерівні. У такі хвилини бійки тітка Лілі вибігала з дому з відром води й вихлюпувала її на собак, бо тільки так можна було їх розборонити. Тітка Лілі дуже жаліла маленького беззахисного Баксіка, котрий ще недавно був старшим братом і наставником Боса, виховував його, турбувався про нього, замінивши йому маму. Але що дуже дивувало її, так це незлопам'ятність кокера. Він швидко забував укуси Боса і знову бігав разом з ним. Очевидно, кокер пробачав своєму кривднику.

Спостерігаючи такі ситуації, тітка Лілі думала: «Яких корисних уроків ми, люди, можемо навчитися від наших чотириногих друзів! От, наприклад: батьки, учителі, наставники дбають про дітей, опікуються ними, а вони часом навіть не подякують їм. А декотрі діти, виростаючи, віддають своїх батьків до притулку, забуваючи п'яту заповідь: «Шануй свого батька і свою матір, щоб довголітнім був ти на землі, яку Господь, твій Бог, дає тобі» (Вихід 20:12, Сучасний переклад). А чи часто ми дякуємо нашому Небесному Батькові, Котрий дав нам життя й постійно турбується про нас? А от ще один урок: чи готові ми прощати наших кривдників і забувати завдане нам зло, як Баксик прощав Боса?»

На жаль, через три роки Бос захворів: у нього виникли проблеми зі шлунком; він відмовлявся їсти, засумував, худ. Дядько Олег відвіз його до ветеринарної лікарні. Лікар оглянув вівчарку, приписав ліки, але Босові не стало краще. Через кілька місяців він помер. Усі плакали за ним, бо любили його як члена сім'ї. А найбільше тужив Баксик: він сидів біля могили Боса та, піднявши голову догори, голосно завивав. І ще довго потому всі не раз чули ці сумні звуки. А дядько Олег, щоб якось потішити свого чотириноного друга, часто брав його на риболовлю, де песик забував свою журбу, бігаючи за метеликами й пташками, купаючись в озерах та гріючись на ласкавому осінньому сонечку.

ОБВЕДИ ЖЁЛУДИ,
НЕ ВЫХОДЯ ЗА
КОНТУР.

$$3 \text{ leaves} = 30$$

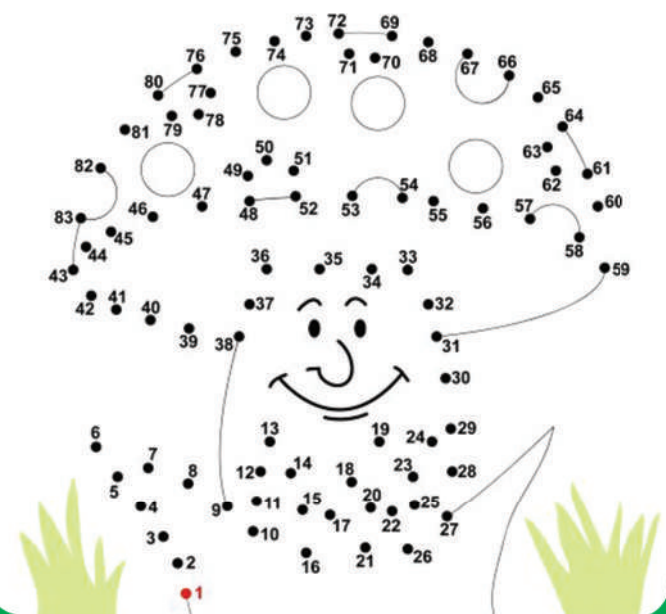
$$1 \text{ leaf} + 2 \text{ acorns} = 18$$

$$1 \text{ acorn} - 1 \text{ butterfly} = 2$$

$$1 \text{ leaf} + 1 \text{ acorn} + 1 \text{ leaf} = ???$$

Яка правильна відповідь?

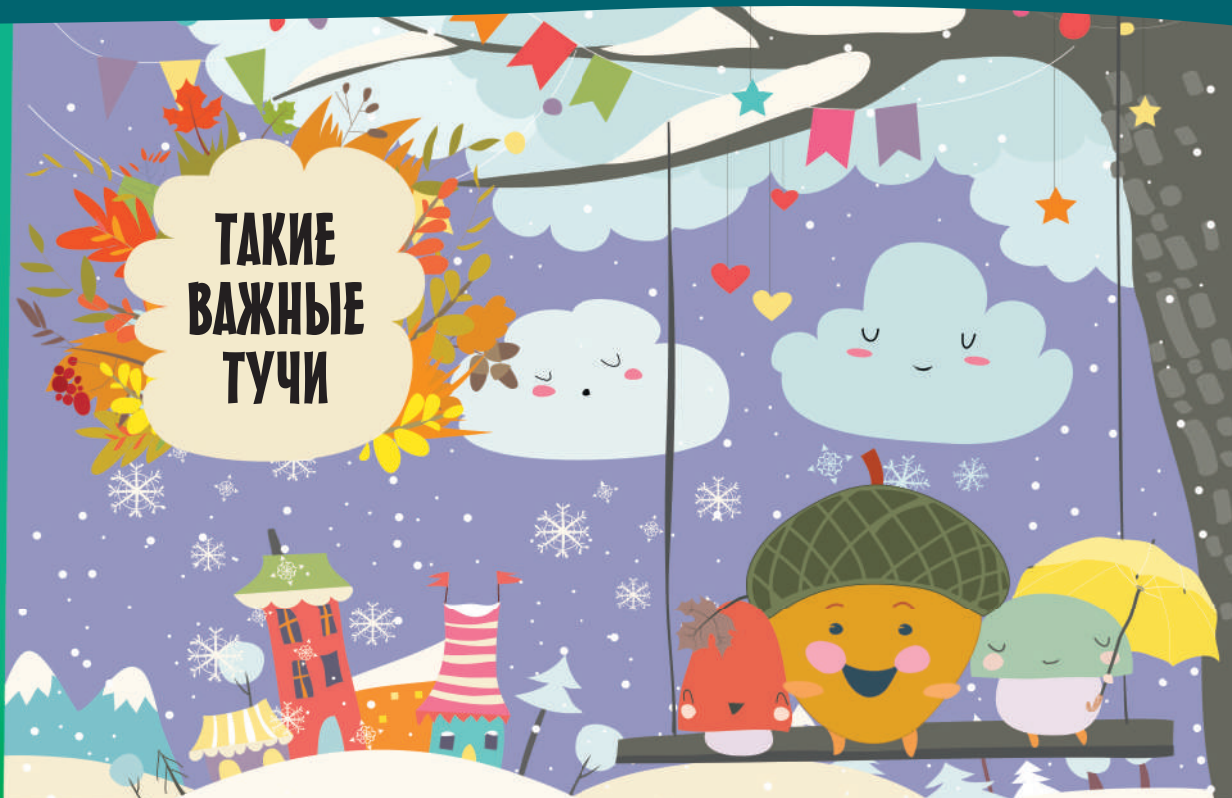
З'єднай послідовно крапки й
розфарбуй малюнок.

У КОЖНОМУ РЯДУ Є ЗАЙВЕ ДЕРЕВО.
ЗМОЖЕШ ЗНАЙТИ?

ТАКИЕ ВАЖНЫЕ ТУЧИ

Над лесной полянкой медленно плыли темные серые тучи. Маленький коричневый Желудь, нахмутив брови, съехал и недовольным тоном произнес:

— Ну вот, опять эти противные тучи все солнце закрыли. Того и гляди, снова пойдет холодный тоскливый дождь.

— Не бурчи, малыш, — ласково сказал Могучий Дуб, под которым лежал Желудь, — эти тучи принесут тебе тепло.

— Тепло?! Как они могут принести тепло? Я за всю свою жизнь ничего теплее солнышка не видел! И каждый раз, когда его закрывали эти противные тучи, были только одни неприятности: дул сильный ветер и шел дождь. Это из-за них, туч, я оказался на холодной земле, потому что в тот злополучный день они принесли с собой ужасный ливень с ураганным ветром. Если бы не они, я до сих пор бы качался на твоей веточке! Да что там говорить! Разве я один пострадал? Посмотри на себя! На твоих ветках не осталось ни одного желудя и даже ни одного листочка! И ты еще защищаешь эти противные тучи!

— Уймись, малыш, горлышко простудишь, — снова ласково сказал Могучий Дуб, улыбаясь, — за свою крошечную жизнь ты действительно еще не узнал ничего теплее солнышка. Но я хочу поведать тебе сейчас кое о чем.

Маленький коричневый Желудь любил слушать рассказы доброго Могучего Дуба, поэтому малышу действительно захотелось услышать его новый рассказ. К тому же от ласковых

слов старшего друга у него сразу же потеплело на душе. Он даже пожалел, что так раскричался. Нахмуренные брови спокойно улеглись под шляпкой, а озорные глазки снова радостно заблестели на маленьком личике.

— Я готов слушать!

— Вот и хорошо, — спокойно и ласково ответил Могучий Дуб, по-отцовски заботливо глядя на малыша, — я очень рад. Так слушай же.

И Могучий Дуб стал рассказывать маленькому коричневому Желудю о том, что каждый год после холодных осенних дождей темные тучи приносят в рощу белый-белый снег, такой пушистый и красивый, что когда он порхает в воздухе и кружится в вихре своего вальса, старому Могучему Дубу хочется петь. Ему-то, прожившему уже больше сотни лет, хорошо известно, как приятно греет зимняя шуба его деток — глупеньких коричневых желудишек, которые упали с его веток на холодную землю. Когда-то и сам он был таким! Разве поникшая трава смогла бы их так согреть в лютый мороз? Так что темные тучи, несущие снег, — это радость и предвкушение зимнего покоя. Но Могучий Дуб считает, что и весенне-летние грозовые тучи, да и осенние, с холодным дождем — это тоже благословение для него и братьев. Разве бы обладал он такими мощными корнями и могучим стволом, если бы не эти тучи, несущие с собой столько испытаний? Они очень хорошо потрудились,

закаляя и укрепляя его на протяжении всей его долгой жизни. А как часто эти темные тучи бывали такими долгожданными во время летнего зноя, когда так хотелось пить! Нет, что ни говори, Могучий Дуб очень благодарен Творцу за эти такие нужные тучи.

Пока говорил старый Могучий Дуб, малыш Желудь внимательно смотрел на него. Вдруг он заметил, что в воздухе кружится какое-то странное крошечное перышко. Кругленькое, искристое, словно кружевное. Оно медленно приближалось к земле, прямо к нему, маленькому коричневому Желудю, и наконец-то опустилось на травинку прямо возле него. От восхищения Желудь не мог сказать ни слова и только вскрикнул:

— Ой!

— Это и есть красавица-снежинка, первая вестница наступающей зимы. Ты уснешь, укрытый теплым покрывалом, состоящим из множества таких красавиц. А следом за зимой придет долгожданная весна. Красавицы-снежинки растают, напоят землю водицей, и ты, маленький желудишка, сможешь прорасти и стать крошечным дубком, моей достойной сменой...

Могучий Дуб замолчал. А с неба, закрытого темными тучами, одна за другой летели к Желудю красавицы-снежинки. Так значит вот какие чудеса существуют на свете! А он и не знал, что темные серые тучи могут быть таким благословением в жизни!

Ольга Бокова

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- 2 одноразові паперові тарілки;
- фарби, пензлик;
- металева кнопка для одягу;
- ножиці, олівець.

ХІД РОБОТИ:

Розфарбуй різними кольорами одну паперову тарілку. Доки фарба сохне, на іншій тарілці намалеюна й виріж його. З'єднай обидві тарілки за допомогою кнопки і крути — хамелеон змінюватиме колір! Дивовижно!

Веселый English

MEDICINES ЛЕКАРСТВА

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

solution [сол'юшн] –
микстура,
жидкое лекарство

cough syrup [коф с'ірєп] –
сироп от кашля

antiseptic [энтисэптік] –
антисептик

capsules [кэпс'юлз] –
капсулы

tablets [тэблэтс] –
таблетки

ointment [ойнтмэнт] –
мазь

powder [паудэ] –
порошок

ear drops [йэ:
дропс] – ушные
капли

eye drops [ай друпс] –
глазные капли

prescription [прискрипшн] –
рецепт

nasal drops [нэйзэл друпс] –
капли для носа

TASK 2

Do the crossword.
Реши кроссворд.

TASK 3

Read the text and answer the questions.
Прочитай текст и ответь на вопросы.

DENTIST

I am John and I am a dentist.
I check your teeth and
gums. Some patients come
to my office with very bad
toothaches. I treat all my
patients properly and tell them
to smile always. In my free
time I love to sing.

- 1) John is a
a) Doctor b) Teacher c) Dentist
- 2) John checks our teeth and
a) hair b) tongue c) gums
- 3) How does John treat his patients?
a) properly b) badly c) happily
- 4) What does John love to do in his free time?
a) dance b) sing c) sleep

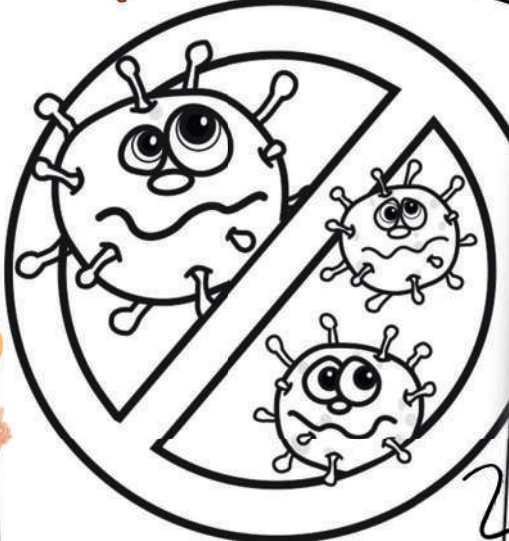
Look at the pictures and choose
an appropriate treatment for each
case. Внимательно посмотри
на картинки и подбери
соответствующее лечение,
вписав необходимые слова.

TASK 4

TASK 5

To avoid the COVID-19, you should keep the rules. Read them,
translate and color the picture following the example. Для того
чтобы не подцепить вирус, необходимо соблюдать правила.
Прочитай их, с помощью словарика переведи и раскрась
рисунок по образцу.

Wipe out COVID-19!

1. Stay at home, but stay connected.
2. Wash your hands often.
3. Eat Healthy.
4. Help your neighbors.
5. Get plenty of exercise.
6. Pray!

Stay Home

КОРОЛЬ ОВОЧІВ

Надія
Селезньова

– Ммм... Як смачно пахне! – сонна Оленка прийшла на кухню. – Доброго ранку, бабусю! Що в нас на сніданок?

– Добрий ранок, онучко! Сьогодні на сніданок королівська каша! – відповіла бабуса.

– Чому це вона королівська?

– А тому, що це каша з короля овочів – із гарбуза!

– Фу, теж мені – король, – засмучено промовила Оленка.

– Ех, онученько, даремно ти так говориш. Бог дає тобі смачну, різноманітну й корисну їжу. Знаєш, а не завжди холодильник був повний. Ходімо, розповім тобі дещо.

Літня жінка вимкнула плиту, пішла до кімнати й дістала старий поживлий фотоальбом.

– Коли моя мама була ще зовсім маленькою

дівчинкою, як ти зараз, почалася війна. Їжі було мало, тому що всі харчі спрямовували на фронт для солдатів. Мама казала, що їхню сім'ю від голоду врятував гарбуз, якого того року багато вродилося на городі. Іншої їжі в них не було. Вони запікали гарбуз у пічці, їли з великим задоволенням і дякували Богові за врожай. Так і вижили. До того ж ще й здоров'я своє зберегли, адже гарбуз містить велику кількість необхідних нашому організмові вітамінів і мінералів.

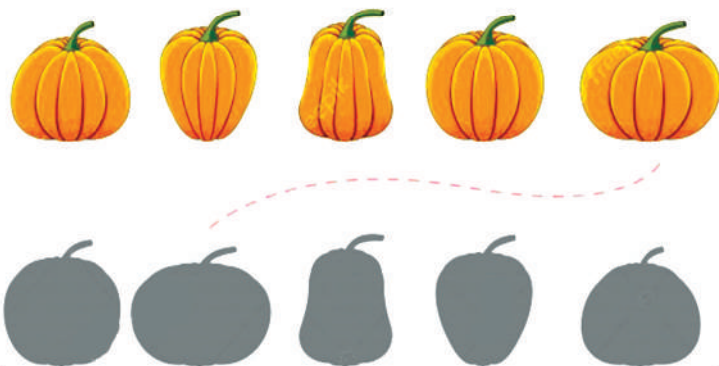
– То ось ти який, гарбузику! – здивувалася Оленка. – Ти, виявляється, урятував мою бабусю!

– А тобі, онуко, гарбуз допоможе мати гарний настрій, ніжну шкіру й чудовий зір. Скільки тобі кашки покласти?

– Клади, бабусю, якомога більше! І нумо швидше дякувати Ісусові за гарбузика-рятівника!

ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ КОЖНОГО ГАРБУЗИКА.

ТЫКВЕННЫЕ МАРМЕЛАДКИ

1. Тыкву хорошо помой, очисти от кожуры и семян. Мякоть тыквы нарежь небольшими кусочками.

2. Переложи нарезанную тыкву в кастрюльку, влей 80 мл воды, поставь на средний огонь. Накрой крышкой, протуши тыкву до мягкости, кусочки тыквы должны буквально сами распасться и легко прокалываться вилкой.

ТЕБЕ ПОНАДОБЯТСЯ:

- тыква – 500 г
- лимонный сок – 1 ст. л.
- агар-агар – 2 ч. л.
- вода – 80 мл
- сахар – 4 ст. л.
- силиконовые формочки для льда или конфет
- помощь мамы

3. Готовую тыкву измельчи блендером.

4. Добавь в тыквенное пюре сахар и лимонный сок. Сюда же влей оставшуюся воду (80 мл). Должна получиться однородная масса, без комочков.

5. Поставь тыквенное пюре на небольшой огонь, дай закипеть и провари его минуту.

6. Затем в тыквенное пюре всыпь сухой порошок агар-агара, хорошо все перемешай. Доведи пюре до кипения и прокипяти еще минуту, непрерывно помешивая.

7. Горячее тыквенное пюре сразу же разложи в силиконовые формочки, остуди при комнатной температуре и поставь в холодильник.

Мармелад на агар-агаре быстро застывает, поэтому через 15-20 минут ты можешь проверить его готовность – если выходит из формочки легко, мармелад из тыквы готов.

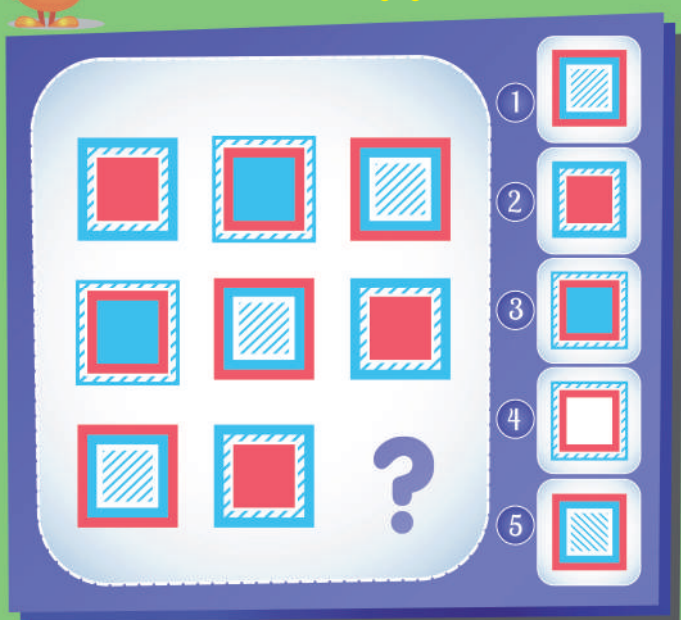
Приятного аппетита!

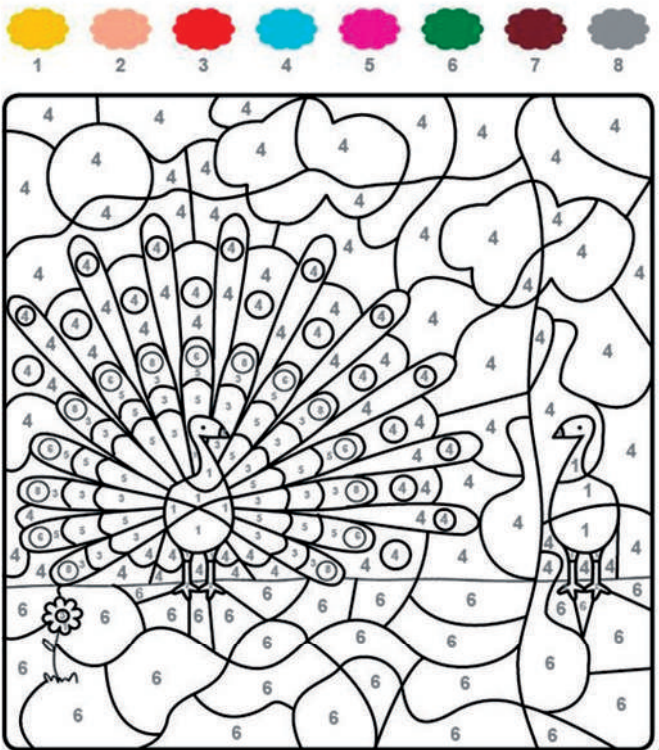
РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

НАЙДИ НЕДОСТАЮЩИЙ КВАДРАТ.

РАСКРАСЬ РИСУНОК ПО НОМЕРАМ.

ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ 8 ПРИХОВАНИХ ОБ'ЄКТІВ.

КРАПЛЯ, ЩО ВРЯТУВАЛА ЖИТТЯ

У сонячні суботні дні Гордон з батьком любили виходити на прогулянку або кататися на автомобілі долиною Напа в Каліфорнії. Ця субота не була винятком, тому після обіду вони сіли в машину й поїхали дорогою вниз.

— Куди поїдемо цього разу? — запитав батько.

— Поїдемо через долину на стару ртутну шахту, — запропонував Гордон, дістаючи з кишені свічку й кілька сірників.

— Звідки ти знав, що тобі це все знадобиться? — поцікавився його тато. Гордон розсміявся.

Незабаром батько й син уже були на старій шахті. Вони припаркували автомобіль і попрямували до входу. Гордон запалив свічку, а решту сірників заховав у кишеню. Він пішов першим, батько йшов слідом за ним, дивлячись поверх плечей Гордона. Їх цікавив кварц — темно-червоні смуги руди, з якої отримували ртуть.

Вони йшли повільно, досліджуючи стіни тунелю. Батько нагадав Гордону про те, що весвітній потоп мав зіграти свою роль у відкладенні цих мінералів так глибоко під землею.

Вода просочувалася через каміння, крапаючи зі стелі й стікаючи зі стін

тунелю. Свічка в руках Гордона горіла яскраво, кидаючи довгі тіні позаду них. Світло засліплювало очі так сильно, що вони майже не бачили того, що було просто перед ними. Батько із сином ішли вперед, не дивлячись, їхня увага була зосереджена на каменях обабіч тунелю.

Раптом зі стелі просто на свічку впала крапля води. Полум'я відразу згасло, Гордон і його батько завмерли. Вони почали намацувати камені на стінах тунелю в пошуках сухого місця, об котре можна було б запалити свічку. Нарешті вони знайшли таке місце зі зворотного боку каменю, який виступав зі стіни.

Гордон витягнув із кишені сірник і запалив його. Його слабке полум'я горіло лише мить, але воно освітіло Гордону те, що було попереду. Попереду глибочіла величезна темна прірва! Він відскочив назад, наштотувавшись на батька.

— П-п-подивися! — заікаючись, промовив Гордон, указуючи на прірву.

Однак саме цієї миті сірник згас, і тато не зміг нічого розгледіти. Вони швидко запалили свічку, і тоді батько Гордона побачив прірву. Це був закинутий вертикальний шахтовий

створ, що опускався до нижнього рівня шахти для забезпечення циркуляції повітря.

Чоловік тяжко вдихнув повітря й вигукнув:

— Ця яма може бути завглибшки 30 метрів! Якби ми продовжували йти... — але він не закінчив речення, подумавши про жахливі наслідки.

Батько підняв камінь і кинув у яму. Затамувавши подих, вони обоє чекали, коли ж камінь торкнеться землі. Навколо була тиша, і раптом — глухий стук! Бам, бам, бам! Звук лунав ехом знову й знову, перекочуючись через різні рівні тунелів шахти.

— Ходімо назад, — сказав тато, узявши Гордона за руку.

Двоє повернулися й пішли назад. Сідаючи в автомобіль, батько промовив:

— Якби ми зробили ще один-два кроки, розглядаючи каміння на стінах тунелю, то обоє могли б загинути. Я вірю, що наш ангел-охоронець погасив нашу свічку в потрібний момент! Подякуймо зараз нашому Небесному Отцеві за те, що Він урятував нам життя.

Я теж багато разів дякував за це Богові. Бо якби вони впали в ту яму, я б ніколи не народився, бо Гордон — мій батько.

Івонн Р. Буллок

Жаклін
Телло Айяла

НЕПРОШЕНИЙ ГОСТЬ

Не успел Семен Петрович крепко заснуть, как его потревожил странный шорох в правом ухе. Ему показалось, что в ухо что-то попало, поэтому он разбудил жену и попросил взглянуть. Жена посветила внутрь фонариком, внимательно все осмотрела, но ничего не обнаружила. Шорох прекратился, и хотя в ухе что-то по-прежнему мешало, Семен Петрович решил, что это не так важно, и лег снова.

Но стоило ему положить голову на подушку, как шорох возобновился. Жена опять зажгла свет, проверила ухо и вновь ничего не обнаружила. Но теперь Семену Петровичу было так больно, что пришлось ехать в дежурное отделение скорой помощи. И там врач при осмотре обнаружил в ухе... таракана! Боль и шорох возникли, когда таракан шевелился. Извлечь насекомое оказалось непросто, на это ушло три часа, но как только все было сделано, Семен Петрович вздохнул с огромным облегчением.

Несколько лет назад в Африке провели исследование, которое показало, что чаще всего в уши заползают именно тараканы, хотя это могут быть и другие насекомые — пауки, различные жуки, мотыльки, комары, мухи и т. п. Большинство насекомых удаётся извлечь живыми. Чтобы насекомое не успело причинить вреда, надо как можно скорее обратиться за медицинской помощью. Изображения, видео, музыка, слова — все то, что попадает в наш разум через зрение и слух, проникает глубоко, и потом от этого трудно избавиться. А все, что

попадает в твой разум, влияет на твой образ мышления.

Есть только один способ воспрепятствовать негативной информации проникать в твой разум: рассказывай Иисусу о том, что видишь и слышишь. Он умеет очищать человеческий ум и сердце. Позволь Ему с сегодняшнего дня контролировать, что должно остаться в памяти, а от чего надо избавляться раз и навсегда.

Іванна Степанюк

Катя Любченко

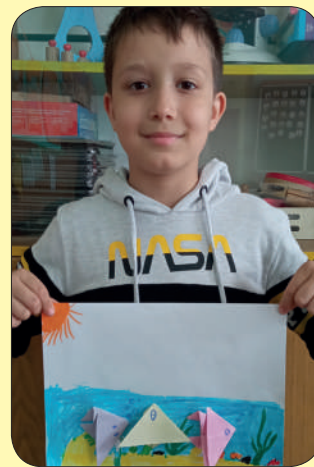
Максим Мачиха

Мар'яна Желтоног

Поліна Ярова

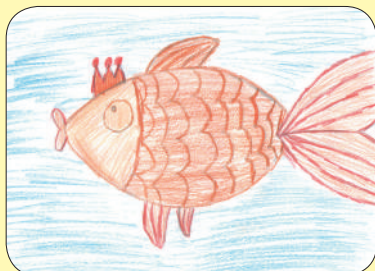
Рагім Бузила

Ангеліна Колош

Арсен Макаренко

Віка Кот

Гліб Чайка

Злата Ждан

Ліза Бойко

Марк Анохін

Надя Кот

Поля Сухоносова

Саша Суханюк

До уваги допитливих поціновувачів біблійної історії! Яскраво проілюстрована книга для дітей та підлітків "Слідопити світу Біблії" містить сюжети біблійних історій, які відтворюють культури далеких часів і народів. Ви дізнаєтеся:

- Як жили люди раніше?
- Чим харчувалися?
- Чим займалися?
- Які тварини жили в той час?
- Які рослини росли?

Ви можете вирушити на пошуки слідів давно минулих часів і дізнатися все про дивовижні міста, в яких відбулися важливі біблійні події.

BOOKSON
Інтернет-книгарня

**ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ** для всієї сім'ї

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

**МАЛЮНКИ
ЧИТАЧІВ**

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному
боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»

Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.